

Brutale mensen hebben de halve wereld

Controleren en nog eens controleren. Dat is de taak van een gemeenteraad. Maar in het Vinkenslagdossier komt die taak alles behalve uit de verf.

door **Judith Houben**

In het Vinkenslagdossier heeft de Maastrichtse gemeenteraad haar eigen bestaansrecht deze week behoorlijk onderuit gehaald. De kritische, duale houding die je van een raad mag verwachten, was dinsdagavond ver te zoeken. Alleen de oppositiepartijen CDA, PVM, LPM en MV trokken wethouder Jacques Costongs aan zijn colbertjasje over de bewoners van 35 woonwagens die in totaal acht ton extra hebben gekregen. Ze kregen extra geld bovenop de waarde van hun woonwagen of de getaxeerde verplaatsingskosten, als

extra btw (1 procent) of als verzekeringsbijdrage. Costongs gaf toe dat vergissingen zijn gemaakt en dat woonwagengebruikers die moeilijk deden meer hebben gekregen omdat de gemeente kostbare juridische procedures wilde voorkomen. Ook hamerde hij erop dat de totale kosten ruim binnen de perken waren gebleven. De vier luizen in de politieke pels namen hier echter geen genoegen mee. Ze dienden een motie van wantrouwen in tegen de wethouder. Meteen stonden vooral D66 en de PvdA op om de motie te pareren. Maar hiermee

geeft de coalitie zichzelf een motie van wantrouwen. Zij komen hun belofte aan de kiezer („wij zullen alles in het stadhuis kritisch controleren voor u”) immers niet na. Natuurlijk hadden ze de wethouder niet weg hoeven te sturen, maar door het boek kritiekloos te sluiten, hebben ze een risico genomen.

D66-raadslid Richard Schoffeleers gaf het CDA een draai om de oren. Hij wees de raadsleden van die partij er fijntjes op dat hun bloedeigen oud-burgemeester Gerd Leers en oud-wethouder Mirjam Depondt aan de wieg stonden van de sanering van Vinkenslag (nu Karosseer). Dus het CDA heeft ook boter op het hoofd. Vast, maar die klont boter zou nóg groter zijn als ze daarom nu minder kritisch zouden zijn, zoals de coalitieleden. Waarom hebben zij het alleen over de beeldvorming en niet over de inhoudelijke zaak, over de tonnen die extra zijn weggegeven?

Raadsleden zouden eigenlijk net

als Vrouwe Justitia een blinddoek om moeten hebben zodat ze ongeacht de politieke kleur van een wethouder of burgemeester hun taak kunnen uitvoeren.

Als Leers of Depondt er nog waren, zou het dinsdagavond allemaal misschien heel anders zijn gelopen. Maar Costongs heeft een PvdA-pet op en de raad wil binnen vier jaar niet opnieuw bestuurders naar huis sturen. Costongs moet kosten wat kost tot de verkiezingen in het zadel gehouden worden. Ook al zegt PvdA-fractievoorzitter Frans Bastiaans in de wandelgangen dat dit niet het doel was en dat zijn fractie kritisch heeft gekeken naar alle informatie. In de raadszaal leek het er sterk op dat vooral goed is gekeken naar argumenten om de kritiek van tafel te vegen. Het is voor de coalitie te hopen dat Maastrichtenaars erg vergeetachtig zijn in maart 2014 en dat voor de verkiezingen geen nieuwe lijken meer uit de Vinkenslagkast komen. En dan

nog is er een groot heet hangijzer. De familie S. die straks wellicht de Karosseer moet verlaten vanwege criminele activiteiten, moet voor de verplaatsing van drie woonwagens opnieuw 1 miljoen euro van de Maastrichtse belastingbetalers krijgen. De rechter moet zich hier nog over uitspreken, maar als dit zo is, zullen ook dan geen bonnetjes als bewijs nodig zijn. Zo is het nu eenmaal afgesproken en de stad komt haar beloftes na. Ook nu die volgens Europa niet deugen en de stad hierdoor een Europese subsidie van 4 miljoen is misgelopen.

Het is natuurlijk wel fantastisch dat Maastricht beloftes nakomt. Als ze dat ook nog doet bij andere burgers die nu bijvoorbeeld weken te lang op een antwoord moeten wachten, komt het helemaal goed. De burgers moeten op hun beurt blijkbaar vaker een grotere mond opzetten en dreigen met een rechtszaak. Wat dat betreft geeft het debat van dinsdag de burger moed.